Απόφαση του Δικαστηρίου (ένατο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2017 [αίτηση του Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa) (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Euro Tyre BV κατά Autoridade Tributária e Aduaneir

(Υπόθεση C-21/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — ΦΠΑ — Οδηγία 2006/112/ΕΚ — Άρθρα 131 και 138 — Προϋποθέσεις απαλλαγής ενδοκοινοτικής παραδόσεως — Σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τον ΦΠΑ (VIES) — Μη καταχώριση του αποκτώντος — Άρνηση χορηγήσεως απαλλαγής — Επιτρέπεται)

(2017/C 104/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Euro Tyre BV

κατά

Autoridade Tributária e Aduaneir

Διατακτικό

Το άρθρο 131 και το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας 2006/112/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας, έχουν την έννοια ότι δεν επιτρέπουν σε φορολογική αρχή κράτους μέλους να αρνείται να απαλλάξει ενδοκοινοτική παράδοση από τον φόρο προστιθεμένης αξίας για τον λόγο και μόνον ότι, κατά τον χρόνο της παραδόσεως αυτής, ο αποκτών, ο οποίος κατοικεί στο έδαφος του κράτους μέλους προορισμού και είναι κάτοχος έγκυρου αριθμού φορολογικού μητρώου του φόρου προστιθεμένης αξίας για τις εντός του κράτους αυτού πράξεις, δεν είναι εγγεγραμμένος στο σύστημα ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με τον φόρο προστιθεμένης αξίας και δεν υπόκειται σε καθεστώς φορολογήσεως των ενδοκοινοτικών αποκτήσεων, ενώ δεν υφίσταται καμία σοβαρή ένδειξη υποδηλώνουσα την ύπαρξη φοροδιαφυγής και αποδεικνύεται ότι πληρούνται οι επί της ουσίας προϋποθέσεις για την απαλλαγή. Στην περίπτωση αυτή, το άρθρο 138, παράγραφος 1, της οδηγίας αυτής, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, δεν επιτρέπει επίσης τέτοιου είδους άρνηση όταν ο πωλητής γνώριζε τη συγκεκριμένη κατάσταση του αποκτώντος όσον αφορά την εφαρμογή του φόρου προστιθεμένης αξίας και ήταν πεπεισμένος ότι, μεταγενέστερα, ο αποκτών θα καταχωριζόταν αναδρομικώς ως ενδοκοινοτικός φορέας.

([1]) ΕΕ C 118 της 4.4.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 1ης Φεβρουαρίου 2017 [αίτηση του Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal (Πορτογαλία) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — Município de Palmela κατά Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) — Divisão de Gestão de Contraordenações

(Υπόθεση C-144/16) ([1])

(Προδικαστική παραπομπή — Διαδικασίες πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών — Οδηγίες 83/189/ΕΟΚ και 98/34/ΕΚ — Σχέδιο τεχνικού κανόνα — Κοινοποίηση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή — Υποχρεώσεις των κρατών μελών — Παράβαση — Συνέπειες)

(2017/C 104/31)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Tribunal Judicial da Comarca de Setúbal

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Município de Palmela

κατά

Autoridade de Segurança Alimentar e Económica (ASAE) — Divisão de Gestão de Contraordenações

Διατακτικό

Το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 83/189/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 28ης Μαρτίου 1983, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών, όπως τροποποιήθηκε με την Πράξη περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ένωση, και το άρθρο 8, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/34/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Ιουνίου 1998, για την καθιέρωση μιας διαδικασίας πληροφόρησης στον τομέα των τεχνικών προτύπων και προδιαγραφών και των κανόνων σχετικά με τις υπηρεσίες της κοινωνίας των πληροφοριών, όπως τροποποιήθηκε από την οδηγία 98/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, πρέπει να ερμηνευθούν υπό την έννοια ότι η κύρωση του μη αντιτάξιμου ενός τεχνικού κανόνα ο οποίος δεν κοινοποιήθηκε, όπως το άρθρο 16, παράγραφοι 1 και 2, του Regulamento que estabelece as condições de segurança a observar na localização, implantação, conceção e organização funcional dos espaços de jogo e recreio, respetivamente, equipamento e superfícies de impacto (κανονισμός για τους όρους ασφαλείας που πρέπει να τηρούνται κατά την επιλογή θέσεως, την εγκατάσταση, τον σχεδιασμό και τη λειτουργική οργάνωση των παιδικών χαρών και χώρων αθλοπαιδιών καθώς και του σχετικού εξοπλισμού και των επιφανειών πρόσκρουσης), που είναι προσαρτημένος στο Decreto-Lei nº 379/97 (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 379/97), της 27ης Δεκεμβρίου 1997, όπως τροποποιήθηκε από το Decreto-Lei nº 119/2009 (νομοθετικό διάταγμα αριθ. 119/2009), της 19ης Μαΐου 2009, πλήττει μόνο τον εν λόγω τεχνικό κανόνα και όχι ολόκληρο το νομοθετικό κείμενο στο οποίο αυτός περιλαμβάνεται.

([1]) ΕΕ C 211 της 13.6.2016.

Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 9ης Φεβρουαρίου 2017 [αίτηση του High Court of Justice, Family Division (England and Wales) (Ηνωμένο Βασίλειο) για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως] — M. S. κατά P. S.

(Υπόθεση C-283/16) ([1])

[Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΚ) 4/2009 — Άρθρο 41, παράγραφος 1 — Αναγνώριση της εκτελέσεως αποφάσεων και της συνεργασίας σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής — Εκτέλεση αποφάσεως σε κράτος μέλος — Υποβολή της αιτήσεως απευθείας στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως — Εθνική νομοθεσία που απαιτεί την υποβολή στην κεντρική αρχή του κράτους μέλους εκτελέσεως]

(2017/C 104/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Αιτούν δικαστήριο

High Court of Justice, Family Division (England and Wales)

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

M. S.

κατά

P. S.

Διατακτικό

1) *Οι διατάξεις του κεφαλαίου IV του κανονισμού (ΕΚ) 4/2009 του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2008, για τη διεθνή δικαιοδοσία, το εφαρμοστέο δίκαιο, την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων και τη συνεργασία σε θέματα υποχρεώσεων διατροφής, και ειδικότερα το άρθρο 41, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού έχουν την έννοια ότι ο δικαιούχος διατροφής που επέτυχε την έκδοση ευνοϊκής γι' αυτόν αποφάσεως σε κράτος μέλος και επιδιώκει την εκτέλεσή της σε άλλο κράτος μέλος δύναται να υποβάλει αίτηση περί εκτελέσεως απευθείας στην αρμόδια αρχή του τελευταίου αυτού κράτους μέλους, όπως είναι ένα εξειδικευμένο δικαστήριο, και δεν μπορεί να υποχρεωθεί να υποβάλει την αίτησή του στο τελευταίο μέσω της κεντρικής αρχής του κράτους μέλους εκτελέσεως.*